

عنوان مقاله:

دلالت آیات «مخلصین» بر عصمت انبیا از گناهان از دیدگاه آیت الله سبحانی و پاسخ به اشکالات

محل انتشار:

دوفصلنامه قرآن شناخت، دوره 14، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی فقیه - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

سیداحمد فقیهی - استادیار گروه تفسیر و علوم قرآن موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

آیت اله سبحانی معتقد است که آیات «لأعوینم أجمعین* الأعبادک منهم المخلصین» (حج: ۳۹-۴۰) و مانند آن، بر عصمت مخلصان دلالت دارد؛ زیرا پیراستگی فردی از اغوای شیطان، ملازم با پیراستگی از معصیت و تمرد است؛ و از آنجا که انبیا از مخلصان اند، در نتیجه انبیا از گناهان معصوم اند. برخی نویسندگان بر استدلال آیت اله سبحانی اشکالاتی مطرح کرده اند. مسئله این است که دیدگاه آیت الله سبحانی در زمینه اثبات عصمت به وسیله این دلیل چگونه است؟ و آیا اشکالات مطرح شده بر آن وارد است یا خیر؟ نگارنده در این مقاله با بررسی واژه های به کار رفته در آیات مربوطه و نیز اشکالات مطرح شده بر این دلیل، درصدد است که با استفاده از روش تحلیلی - توصیفی، به تبیین و تحلیل این دلیل و بررسی اشکالات آن بپردازد.

کلمات کلیدی:

عصمت، مخلصین، معصیت، آیت الله سبحانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1700270>

